

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
בימי רבי דוסא בן הרכינס הותרה צרת הבת לאחין	ת"ש:												טז.
שמע מינה: עשו, שמע מינה.													טז.
בימי רבי דוסא בן הרכינס התירו צרת הבת לאחין, והיה הדבר קשה לחכמים, מפני שחכם גדול היה, ועיניו קמו מלבא לבית המדרש. אמרו מי ילך ויודיעו? אמר להן רבי יהושע: אני אלך. ואחריו מל? רבי אלעזר בן עזריה. ואחריו מ? ר"ע. הלכו ועמדו על פתח ביתו. נכנסה שפחתו, אמרה לו: רבי, חכמי ישראל באין אצלך, אמר לה: יכנסו, ונכנסו.	גופא:												טז.
תפסו לרבי יהושע והושיבוהו על מטה של זהב.													טז.
רבי, אמור לתלמידך אחר וישב	א"ל: [רבי יהושע]												טז.
מי הוא? רבי אלעזר בן עזריה. אמר: ויש לו בן לעזריה חבירו? קרא עליו המקרא הזה: (תהלים ל"ז) נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם	אמר לו: [רבי דוסא בן הרכינס]												טז.
תפסו והושיבו על מטה של זהב.													טז.
רבי, אמור לתלמידך אחר וישב	א"ל: [רבי אלעזר בן עזריה]												טז.
ומי הוא? עקיבא בן יוסף. א"ל: אתה הוא עקיבא בן יוסף, ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו? שב, בני, שב, כמותך ירבו בישראל.	א"ל: [רבי דוסא בן הרכינס]												טז.
התחילו מסבבים אותו בהלכות, עד שהגיעו לצרת הבת.													טז.
צרת הבת, מה?	אמרו ליה:												טז.
מחלוקת בית שמאי ובית הלל.	אמר להן: [רבי דוסא בן הרכינס]												טז.
הלכה כדברי מי?													טז.
הלכה כבית הלל.	אמר להן: [רבי דוסא בן הרכינס]												טז.
אמרו ליה, והלא משמך אמרו: הלכה כבית שמאי?	אמרו ליה:												טז.
דוסא שמעתם, או בן הרכינס שמעתם?	אמר להם: [רבי דוסא בן הרכינס]												טז.
חיי רבי, סתם שמענו.	אמרו ליה:												טז.
אמר להם: אח קטן יש לי, בכור שטן הוא, ויונתן שמו, והוא מתלמידי שמאי, והזהרו שלא יקפח אתכם בהלכות, לפי שיש עמו שלש מאות תשובות בצרת הבת שהיא מותרת, אבל מעיד אני עלי שמים וארץ, שעל מדוכה זו ישב הגי הנביא, ואמר שלשה דברים: צרת הבת אסורה, עמוז ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית, ומקבלים גרים מן הקרדוין ומן התרמודים.	אמר להם: [רבי דוסא בן הרכינס]												טז.
כשנכנסו, נכנסו בפתח אחד, כשיצאו, יצאו בשלשה פתחים. פגע בו בר"ע, אקשי ליה ואוקמיה.	תנא:												טז.
אתה הוא עקיבא, ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו? אשריך שזכית לשם, ועדיין לא הגעת לרועי בקך	אמר לו: [יונתן]												טז.
ואפילו לרועי צאן	אמר לו רבי עקיבא:												טז.
עמוז ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית													טז.
הרבה כרכים כבשו עולי מצרים ולא כבשו עולי בבל, וקדושה ראשונה קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא, והנחוחם כדי שיסמכו עליהן עניים בשביעית.	דאמר מר:												טז.
ומקבלים גרים מן הקרדוין והתרמודים.													טז.
איני?													טז.
אין מקבלים גרים מן הקרדוין	והא תני רמי בר יחזקאל:												טז.
קרתוים אתמר, כדאמרי אינשי: קרתוים פסולים.	רב אשי:												טז.
אין מקבלים גרים מן הקרתוים	ואיכא דאמרי, תני רמי בר יחזקאל:												טז.
מאי לאו היינו קרתוים היינו קרדוים													טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא, קרתויי לחוד, וקרדויי לחוד, כדאמרי אינשי: קרתויי פסילי.	רב אשי:											!	◇
אין מקבלים גרים מן התרמודים.	רבי יוחנן וסביא דאמרי תרוייהו:												■ ◇
ומי אמר ר' יוחנן הכי?												‡	
כל הכתמים הבאים מן הרקם - טהורים	והתנן: [ת"ק]											◆	‡ ◇
מטמא, מפני שהם גרים וטועים	רבי יהודה:											◆	‡ ◇
מבין העובדי כוכבים - טהורים													■ ‡
והוינו בה, קפסיק ותני מבין העובדי כוכבים, ואפ"ל מן תרמוד													■ ‡ ◇
זאת אומרת: מקבלין גרים מתרמוד	ואמר רבי יוחנן:											■	‡ ◇
וכי תימא, זאת ולא ס"ל													!
הלכה כסתם משנה	והא אמר רבי יוחנן:												■ ‡
אמוראי נינהו ואליבא דר' יוחנן.													!
מתרמוד מאי טעמא לא?													^ ◇
פלגי בה יוחנן וסביא:													!
משום עבדי שלמה	חד: [רבי יוחנן/סביא]											◆	■ ! ◇
משום בנות ירושלים.	וחד: [רבי יוחנן/סביא]											◆	■ ! ◇
בשלמא למ"ד משום עבדי שלמה, קסבר: עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד מזמור, אלא למ"ד משום בנות ירושלים, מאי היא?													‡
פליגי בה רב יוסף ורבנן, ותרוייהו משמיה דרבה בר בר חנה,													!
תריסר אלפי גברי ושיתא אלפי קשתויי	חד: [רב יוסף/רבנן]											◆	■ ! ◇
תריסר אלפי גברי ומנייהו שיתא אלפי קשתויי	וחד: [רב יוסף/רבנן]											◆	■ ! ◇
בשעה שנכנסו עובדי כוכבים להיכל, הכל נפנו על כסף וזהב, והם נפנו על בנות ירושלים, שנאמר: (איכה ה) נשים בציון ענו בתולות בערי יהודה.													!
רבי שמואל בר נחמני אמר: (תהלים ל"ז) נער הייתי גם זקנתי - מאן אמריה? אילימא קודשא בריך הוא, מי איכא זקנה קמיה? ואלא דוד אמריה, מי קשיש כולי האי? אלא ש"מ: שר העולם אמרו.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:												■ ◇
מאי דכתיב: (איכה א) ידו פרש צר על כל מחמדיה? זה עמון ומואב, בשעה שנכנסו עובדי כוכבים להיכל, הכל נפנו על כסף וזהב, והם נפנו על ס"ת, אמרו: זה שכתוב בו (דברים כ"ג) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה', ישרף באש.	ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:												■ ◇
(איכה א') צוה ה' ליעקב סביביו צריו - אמר רב: כגון הומניא לפום נהרא.	[רב]												■ ◇
עובד כוכבים שקודש בזמן הזה - חוששין לקדושתו, שמא מעשרת השבטים הוא.	רב יהודה א"ר אסי:												■
והא כל דפריש מרובא פריש													‡
בדוכתא דקביעי													!
(מלכים ב' י"ח) וינחם בחלה ובחבור נהר גזון וערי מדי, חלה - זה חלזון, וחבור - זו חדייב, נהר גזון - זו גינזק, וערי מדי - זו חמדן וחברותיה	דאמר רבי אבא בר כהנא:												■ ! ◇
זו ניהר וחברותיה	ואמרי לה:												■ !